

Mediji in informacije

Splošno sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 198/18

Luxembourg, 13. december 2018

Sodba v združenih zadevah T-339/16 Pariz/Komisija,
T-352/16 Bruselj/Komisija,
T-391/16 Madrid/Komisija

Splošno sodišče Evropske unije je ugodilo tožbam, ki so jih vložila mesta Pariz, Bruselj in Madrid, ter razglasilo delno ničnost uredbe Komisije, s katero so določene previsoke mejne vrednosti emisij dušikovih oksidov za preizkuse novih lahkih potniških in gospodarskih vozil

Komisija ni bila pristojna za spremembo mejnih vrednosti emisij Euro 6 za nove preizkuse med vožnjo

Komisija je v Uredbi 2016/646¹ določila mejne vrednosti emisij dušikovih oksidov, ki se jih ne sme prekoračiti ob novih preizkusih med vožnjo (v nadaljevanju: preizkusi RDE), ki jih morajo proizvajalci vozil opraviti pri lahkih potniških in gospodarskih vozilih, zlasti v okviru homologacijskih postopkov za nove tipe vozil. S temi preizkusi RDE se skuša odzvati na ugotovitev, da laboratorijsko preizkušanje ne odraža dejanske stopnje emisij onesnaževal pri vožnji, in onemogočiti morebitno uporabo „programske opreme za goljufanje“. Komisija je te mejne vrednosti določila na podlagi mejnih vrednosti, določenih za standard Euro 6, tako, da je na zadnje navedene uporabila korekcijske koeficiente, da bi – po svojih navedbah – upoštevala statistične in tehnične negotovosti. Na primer, za mejno vrednost, ki je pri standardu Euro 6 določena na 80 mg/km, je mejna vrednost za preizkuse RDE v prehodnem obdobju določena na 168 mg/km, nato pa na 120 mg/km.

Mesta Pariz, Bruselj in Madrid izpodbijajo mejne vrednosti emisij, ki jih je določila Komisija, in so pri Splošnem sodišču Evropske unije vložila ničnostne tožbe. Menijo, da Komisija ne bi smela sprejeti navedenih mejnih vrednosti emisij dušikovih oksidov, ker so te manj stroge od mejnih vrednosti, določenih z veljavnim standardom Euro 6.²

Splošno sodišče v sodbi z današnjega dne **glede dopustnosti tožb**, ki jo je izpodbijala Komisija, opozarja, da je ničnostna tožba, ki jo vloži oseba oziroma subjekt, ki ni država članica ali institucija Unije, zoper regulativni akt, dopustna, med drugim, če se ta akt neposredno nanaša na vložnika tožbe in ne zajema izvedbenih ukrepov. Splošno sodišče ugotavlja, da izpodbijani akt ni terjal izvedbenih ukrepov, da bi veljal za mesta, ki so vložila tožbe, in opozarja, da je bilo že razsojeno, da okoliščina, da akt Unije javni osebi preprečuje izvrševanje svojih pristojnosti po lastni presoji, neposredno vpliva na njen pravni položaj. Splošno sodišče poudarja, da je zlasti tako, kadar so omejene regulativne pristojnosti javne osebe. V obravnavani zadevi je Splošno sodišče preverilo, ali je to vplivanje dejansko. Vsa tri mesta pa so iz naslova svojih pristojnosti na področju varstva okolja in zdravja že sprejela ukrepe za omejevanje prometa vozil, da bi se borila proti obstoječemu onesnaženju zraka na svojih ozemljih. Splošno sodišče je prav tako preverilo, ali omejitve prometa, povezane s stopnjo emisij onesnaževal iz vozil, ki so jih sprejeli javni organi držav članic, kolikor bi veljale za vozila, ki so v skladu s standardi, in za najnovejše mejne vrednosti, kršijo predpise prava Unije, in je presodilo, da je res tako. Zato **lahko mesta Pariz, Bruselj in Madrid dopustno izpodbijajo omejitve emisij dušikovih oksidov, ki jih je Komisija določila za preizkuse pri dejanski vožnji, saj v obseg ukrepa za omejevanje prometa, ki temelji na stopnji emisij**

¹ Uredba Komisije (EU) 2016/646 z dne 20. aprila 2016 o spremembi Uredbe (ES) št. 692/2008 glede emisij iz lahkih potniških in gospodarskih vozil (Euro 6) (UL 2016, L 109, str. 1).

² Uredba (ES) št. 715/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2007 o homologaciji motornih vozil glede na emisije iz lahkih potniških in gospodarskih vozil (Euro 5 in Euro 6) in o dostopu do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil (UL 2007, L 171, str. 1).

onesnaževal, ne morejo vključiti tipov vozil, ki bi uspešno prestala te preizkuse in ki bi izpolnjevala druge homologacijske zahteve.

Glede **vprašanja pristojnosti Komisije** za sprejetje ukrepov v zvezi z mejnimi vrednostmi emisij dušikovih oksidov v okviru preizkusov RDE Splošno sodišče opozarja, da so bili ti ukrepi sprejeti kot ukrepi za izvajanje Uredbe št. 715/2007 na podlagi določb navedene uredbe, ki Komisiji omogočajo določitev postopkov, preizkusov in posebnih zahtev za homologacijo vozil.

Splošno sodišče kljub temu poudarja, da so mejne vrednosti emisij dušikovih oksidov, določene s standardom Euro 6, bistveni element te uredbe, ki ga Komisija ne more spremeniti, in da navedena uredba določa, da je treba te mejne vrednosti spoštovati med vožnjo in torej pri preizkusih RDE. **Splošno sodišče iz tega sklepa, da Komisija ni bila pristojna za spremembo – z uporabo korekcijskih koeficientov – teh mejnih vrednosti za preizkuse RDE. Splošno sodišče poleg tega meni, da čeprav bi se priznalo, da lahko tehnične omejitve utemeljijo nekolikšno prilagoditev, je z odstopanjem, kakršno izhaja iz izpodbijane uredbe, nemogoče vedeti, ali je standard Euro 6 pri teh preizkusih spoštovan.** Splošno sodišče pojasnjuje, da **ugotovljena nepristojnost Komisije nujno pomeni kršitev Uredbe št. 715/2007.**

Splošno sodišče glede obsega ničnosti ukrepov iz Uredbe 2016/646, ki jo je sprejela Komisija, meni, da je treba razglasiti zgolj ničnost določbe, s katero so opredeljene mejne vrednosti emisij dušikovih oksidov, ne pa tudi drugih določb uredbe, ki natančneje opredeljujejo pogoje, v katerih je treba izvesti preizkuse RDE. Glede **časovnega učinka razglasitve ničnosti** Splošno sodišče meni – z vidika pravne negotovosti, ki bi lahko nastala pred sprejetjem nove uredbe – da varstvo javnega zdravja in okolja ter interesov potrošnikov in proizvajalcev vozil upravičuje **ohranitev učinkov nične določbe za preteklost in za razumno obdobje, da se omogoči sprememba uredbe na zadevnem področju, omejeno na dvanajst mesecev, ki se štejejo od izteka roka za pritožbo zoper to sodbo ali, če bo vložena pritožba, od zavrnitve te pritožbe.**

Splošno sodišče glede zahtevka mesta Pariz za simbolično odškodnino v višini enega eura za škodo ugledu in legitimnosti nazadnje meni, da ta škoda ni dokazana ter da je vsekakor zadostno odpravljena z razglasitvijo ničnosti izpodbijane določbe.

OBVESTILO: Zoper odločbo Splošnega sodišča je mogoče v dveh mesecih od njene vročitve pri Sodišču vložiti pritožbo, omejeno na pravna vprašanja.

OBVESTILO: Namen ničnostne tožbe je razveljavitev ali razglasitev ničnosti aktov institucij Unije, ki so v nasprotju s pravom Unije. Države članice, evropske institucije in posamezniki lahko pod nekaterimi pogoji pri Sodišču ali Splošnem sodišču vložijo ničnostno tožbo. Če je ta utemeljena, se akt razveljavi ali razglasi za ničen. Zadevna institucija mora zapolniti morebitno pravno praznino, ki nastane z razveljavitvijo ali razglasitvijo ničnosti akta.

Neuradni dokument za medije, ki Splošnega Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki razglasitve sodbe so na voljo na „Europe by Satellite“ ☎ (+32) 2 2964106.